

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Bruno Mistiaen
Titel	Uw Penis
Jaar	2011
Uitvoering	

Copyright (C) 2011 by Bruno Mistiaen

UW PENIS

Ellen

Aisha

Marco

Adam

1. Ellen - Aisha

ELLEN Aisha. Weet je hoe je met je kut een penis behaagt, Aisha? Als mijn zoon tot je ingaat, hoe verwelkom jij hem dan? En als Adam tot je ingaat? Luister naar de wijze raad van een dwaze, oude vrouw. De penis is een graaggeziene gast. Hij verblijft slechts kort in onze hutten en in ruil, bij zijn vertrek, wit hij de muren. *Lacht*. Aisha, de penis, dik of dun, lang of kort, heeft recht op égards. Onthaal hem als een koning. Knijp hem af als een snotneus. Maak de ervaring intens. Met bekkenbodemspiertraining wordt je kut zo krachtig als de hand van het melkmeisje. Wring hem de nek om. Hij schiet wild om zich heen. Draag je een slip? Je draagt vanzelfsprekend geen slip. Zie je, de poten van mijn stoelen komen links en rechts een paar centimeter boven de zitting uit. Je tilt bij het neerzitten discreet je rok op. Niemand die het merkt. Je neemt dat uitstekende eindje stoelpoot tussen je lippen. Je klemt ze er omheen, je laat ze weer los, vastgrijpen, loslaten, steeds opnieuw. Rug recht. Zo oefen je de dag door. Marco, of Adam, of wie ook aan de andere zijde van de penis, denkt dat hij je pakt, maar in werkelijkheid pak jij altijd hem, zo. *Ze toont met haar vingers hoe*. De penis in de kut van een sterke vrouw zit als een rat in de val. Deze oefening draagt ook bij tot een vlotter verloop van de bevalling.

AISHA Ik ben geen koekoek.

ELLEN Na de geboorte doen we een dna-test. Tot dan verkeer je over vaderschap in onzekerheid.

AISHA Er is een stukje van Adams penis in me afgebroken dat als een angel is blijven zitten.

ELLEN Inbeelding.

AISHA Hij laat me volgen. Ik word op straat gefotografeerd. Er staat een auto met zo'n lakei van hem erin voor mijn deur geparkeerd.

ELLEN Dat moeten de privé-detectives zijn die hij betaalt om je te beschermen. Adam heeft nooit een kind gewild omdat hij het gehaat zou hebben zoals hij diep in zijn binnenste zichzelf haat. Maar bij ons zal het veilig zijn. Hij zal het vanop een afstand gadeslaan. Het zal van een onbekende weldoener cadeautjes krijgen, een bankrekening, bescherming op weg naar school, een duwtje in de rug aan het begin van zijn carrière.

AISHA Een duwtje in de rug van een tachtigjarige in een rolstoel, bij wie het demente kwijl van zijn kin druipt?

ELLEN Zolang zijn geld goed is, is hijzelf dat ook.

AISHA Jij hebt me in zijn armen gedreven.

ELLEN Je zegt dat alsof je het me kwalijk neemt.

AISHA Ik neem het je niet kwalijk.

ELLEN Waarom zeg je het dan?

AISHA Ik wil begrijpen wat me overkomt. Doe gerust je bikini uit. Heb jij met voorbedachten rade tegen me gezegd doe gerust je bikini uit?

ELLEN Wanneer zou ik dat gezegd hebben?

AISHA Op dat boottochtje.

ELLEN Op welk boottochtje.

AISHA Toen Marco de hele tijd in het kombuis met jou zat te praten.

ELLEN Marco had steun nodig. Als jij depressief bent, mag je ook bij me komen om steun.

AISHA Dat is het punt niet.

ELLEN Je lag op de voorplecht, niet eens op een handdoek, naakt op de blote teak. Navigeren was er voor de stuurman niet meer bij. Hij voer op zicht. We liepen op een zandbank.

AISHA Bijna.

ELLEN We liepen bijna op een zandbank. Een vlinder, neergestreken op onze voorplecht. Aardig snoetje, uitnodigend poesje. Zie je hem nog vaak?

AISHA Ik word voortdurend door zijn lakeien van de straat geplukt, een auto in gesleurd. Aan handen en voeten geboeid naar hem toe gebracht.

ELLEN Als een kleine, wilde, gevangen gazelle. Praat hij met je? Of doet hij alleen maar dingen?

AISHA Niet veel.

ELLEN De relatie tussen een jonge vrouw en een oudere man is niet het naspelen van een kalverliefde.

AISHA Ik kraam niet.

ELLEN Wat bedoel je met je raamt niet?

AISHA Ik maak het weg.

ELLEN Kraam geen onzin uit.

AISHA Ik laat het in stukken hakken. Wegschrapen. Afzuigen. Een keertje leeggepompt worden in plaats van voortdurend vol. Ik kijk er naar uit om dat goddelijke geslurp te horen.

ELLEN Tut tut tut. Altijd je eigen willetje doordrijven is soms ondoordacht.

AISHA Wie houdt me tegen? Niet zijn waakhonden. Weet je hoe ik aan ze ontsnap? Ik neem de metro, wacht tot ze zelf ook zijn ingestapt en ik spring op het laatste moment, net voor de deuren sluiten, naar buiten.

ELLEN Aisha.

AISHA Ellen.

ELLEN Je hebt geen idee wat je je op de hals haalt.

AISHA Geef mij maar de brits met de beugels om mijn benen op te houden. De curretage is naar het schijnt ook een bijzondere ervaring. Sommige vrouwen geraken daar verslingerd aan, zoals ze verslingerd geraken aan de manier waarop Adam hen behandelt.

ELLEN Het hoofd van de federale politie is een vriend van hem.

AISHA Hij kan me niets maken.

ELLEN Hij laat je opsluiten in een krankzinnigengesticht. De dokters gijzelen op zijn verzoek je minuscule brein met barbituraten. Hij regelt hun honoraria. De nachten breng je door, met riemen vastgebonden op je bed, misbruikt door nachtwakers en schoonmakers. De dagen met wandelingetjes in dwangbuis door het park, onder begeleiding van twee verplegers op zijn loonlijst, die je achter de struiken met nog een extra beurt zullen verwennen. Maaltijden ruw met het lepeltje ingebracht. Rollenspellen in groepsverband. Je zult het gevoel krijgen dat de hele mensheid als een stompzinnige kudde klaar staat om je te vertrappelen. Gecapitonneerde, lucht- en geluidsdicht gemaakte cellen. Ik ben de enige die je komt bezoeken, met tussenpozen van vijf weken en ik mag maar vijf minuten blijven. Ik breng cadeautjes voor je mee die je telkens weer, op het moment dat ik je verlaat, worden afgenomen. Je ziet ze terug in de handen van diegenen die, alhoewel ze oneindig veel krankzinniger zijn dan jij, om jou tot wanhoop te drijven, eerder dan jij zullen genezen verklaard en vrijgelaten worden.

AISHA Ben je klaar met je dreigementen?

ELLEN Hij maakt je rijk. Je smijt een fortuin weg. Het maakt niet uit wat ik zeg, je gelooft me toch niet. Ik ben niet geloofwaardig. *Lacht* Als ik in de lift tegen de bewoners van het flatgebouw zeg dat ik de eigenares ben van het penthouse boven hun hoofden, zie ik aan hun ogen dat ze me niet geloven. Als ik aan de journalisten vertel over mijn moeilijke jeugd, beginnen ze te gniffelen. Terwijl die jeugd in grote mate bepalend geweest is voor mijn werk.

AISHA Hij zet je op straat.

ELLEN Hoe kom je daar nu bij?

AISHA Hij praat misschien niet veel. Maar dat heeft hij me toch gezegd.

ELLEN Wat heeft hij je precies gezegd?

AISHA Dat hij zijn penthouse terugwil.

ELLEN Ik geloof er geen snars van. Hoe heeft hij dat letterlijk gezegd?

AISHA Hij heeft letterlijk gezegd tien jaar gratis het gebruik van mijn penthouse is duur genoeg betaald voor een hoer.

ELLEN *woedend* Zo dom kan hij niet zijn. Het gaat volstrekt in tegen zijn eigen belang.

AISHA Ik zie dat het je in paniek brengt.

ELLEN Ik ben niet in paniek. Ik ben boos. Of nee. Teleurgesteld. Dat is het, teleurgesteld. Dit mag niet gebeuren. Hier gaan we ons kind grootbrengen.

AISHA Er komt geen kind.

ELLEN Zo hersenloos, harteloos, karakterloos dom kun jij niet zijn. Wat hebben jullie allemaal?

AISHA Ik ben geen koekoek, Ellen.

ELLEN Doe niets overhaasts. Denk erover na.

AISHA Heb ik al gedaan.

ELLEN Ik verbied het je, hoor je me?

AISHA Ik hoor je.

2. Ellen - Marco

ELLEN Ik heb Adam ontmoet in het Crown Palacehotel toen jij vijftien was. In de lounge, waar een boek van me zou gepresenteerd worden, was ik aan de praat geraakt met drie escortmeiden die hij besteld had. Op een bepaald moment liet hij ze naar boven komen. Ik was daar eigenlijk voor de presentatie van mijn boek, maar ik ging toch met hen mee, benieuwd naar de wereld van de superrijken. Niet dat ik me veel illusies maakte, hoor. Het zijn mensen zoals jij en ik, alleen rijker. In een kamertje moesten we wachten. We hoorden hem in de kamer ernaast heen en weer lopen en in het Engels telefoneren met iemand in Moskou. Er kwam een kerel langs met een karretje met toastjes en champagne-emmers, die ons bekeek alsof we vuilnis waren. We lachten naar hem om hem te vernederen. Toen zwaaiden, zoals in een film, eindelijk de deuren open,

dubbele deuren die schitterden van het verguldsel. Adam kwam op ons af. Hij had viagra genomen. Van tussen de panden van zijn zijden peignoir stak het gevest van een zwaard naar voren, met een pommel van amethyst. Ik vond dat brutaal en leuk. Ik ben nooit bang geweest voor penis. Het is zijn verjaardag. Wat voor cadeau heb jij?

MARCO Iets voor zijn verzameling. Een bajonet.

ELLEN Ik, een achttiende-eeuws jagersmes uit Bohemen met een heft van elfenbeen.

MARCO Elfenbeen is hetzelfde als ivoor.

ELLEN Maar het klinkt beter. Het mag wat beter dan anders zijn voor een superrijke. Weet je nog dat je op een dag van school kwam en ik zei, Marco, ik heb aangepapt met een superrijke? Hij woont in een kasteel. Hij verzamelt blanke wapens. De muren hangen vol hellebaarden en zwaarden. Hij begreep me volkomen. Nog geen week later kon ik in dit penthouse hier trekken, me geschonken alsof het een broodje met beleg was. Zo zijn ze, die superrijken. Ze geven wat ze willen. Er ligt hun geen strobreed in de weg. Dit is voor hem een peulschil.

MARCO Wat is voor hem een peulschil?

ELLEN Deze plek. Dit penthouse. Ik heb een akte laten opmaken. De minuut ligt natuurlijk bij de notaris, maar als hij vandaag alvast dit papier ondertekent, kan hij niet meer terug. Het is nu tien jaar dat ik hier woon. Ik wil dat het geregeld is.

MARCO Ik ben niet zo gehecht aan deze plek.

ELLEN Het mooiste penthouse van de hele stad? Je zou wel gek zijn om dit te laten schieten. Nee, hier gaan jij en Aisha ons kind grootbrengen, wanneer jullie over enkele jaren terugkomen uit Parijs.

MARCO In geen geval neem ik deel aan een van jouw intriges, mama.

ELLEN Dit is geen intrige. Ik pluk.

MARCO Mama, geloof me, wie Adam kan plukken moet nog geboren worden.

ELLEN Dat wordt dan je zoon die weldra moet geboren worden. Je zoon, ik zei dat in bijbelse zin, ik bedoel natuurlijk je progenituur. Een dochter mag ook. Ik laat het penthouse op zijn slash haar naam plaatsen. Kijk niet zo sceptisch.

MARCO Omdat je zo doorzichtig bent, mama.

ELLEN Je bent zelf doorzichtig als vensterglas. Ik zie ze allemaal zitten, de knopen, de weren, de gewrongen eindjes, de overbruggingen, de kortsluitingen, het kunst en vliegwerk.

MARCO Met mijn salaris kunnen we eigen huis kopen. Een villa, als je wil. Waarom nog langer als een stelletje squatters in Adams penthouse blijven hokken?

ELLEN Weldra is het niet meer Adams penthouse. En vermits je naar Parijs gaat zou het niet verstandig zijn om op dit moment hier iets te kopen.

MARCO Ik ga niet naar Parijs.

ELLEN Je gaat niet naar Parijs.

MARCO Mijn promotie gaat niet door. Juist integendeel, ik word gedemoveerd. Tot op het niveau van mijn competentie, zegt Dandenne. Met behoud van salaris. Ik hoef niet naar Parijs. Sluys gaat naar Parijs.

ELLEN Die namen zeggen me niets.

MARCO Dandenne is mijn superieur en Sluys een collega. Mijn analyses zijn beter dan die van Sluys, maar ik schijn niet snel genoeg beslissingen te nemen.

ELLEN Goed.

MARCO Het is dus logisch dat ik een stap terug zet.

ELLEN Blijf dan hier.

MARCO Ik had het zelfs niet erg gevonden als ze een deel van mijn salaris hadden ingehouden.

ELLEN Het gaat dus bergafwaarts met je.

MARCO Ik wil mij concentreren op mijn gezin.

ELLEN Ben je niet benieuwd naar wat er gebeurde toen die dubbele deuren openzwaaiden en we voor Adams met behulp van viagra opgerichte penis kwamen te staan? Drie echte hoeren en een valse. Geen seconde is hij dupe. Ik val meteen door de mand.

MARCO Ik heb het in je boek gelezen. Jullie beginnen een passionele maar destructieve verhouding.

ELLEN Dat boek is een verzinsel. De werkelijkheid was cru. Adam haalde driehonderd euro uit zijn zak en zei me dat ik kon ophoepelen. Ik smet ze in zijn gezicht. Hij bukte zich, hij raapte ze op en hij stak ze terug in zijn zak. Een wijze les. Spaar je salaris. *Ze wijst om zich heen.* Waarom nog iets kopen als je dit voor niks kunt krijgen?

MARCO Dit krijgen van hem, voor niks, maakt deel uit van jullie passionele maar destructieve verhouding.

ELLEN Hij is het ons verschuldigd als schadevergoeding.

MARCO Welke schade heeft hij ons berokkend?

ELLEN Deze woonst heeft voor mij een affectieve waarde.

MARCO Mama, ik heb mijn positie bij de bank te danken aan mijn persoonlijke band met Adam. Begrijp je dan niet hoe moeilijk het ligt als jij hem nu vraagt om een huis?

ELLEN Ik dacht dat je jouw positie opgegeven had.

MARCO Ik ga niet naar Parijs, dat is alles.

ELLEN Je bent kortzichtig.

MARCO Ik zal je zeggen wat ik ben, mama. Ik ben, hoe schrijf je dat in je boeken - de zon ging nooit anders voor hem op dan stralend. Iets in zijn stap danste, iets in zijn stem zong. Hij was dronken van het leven. In zijn ogen schitterde de liefde. Ik heb altijd gevonden dat je dat goed onder woorden kon brengen, geluk.

ELLEN Mijn boeken zijn niet voor jou bestemd.

MARCO Wat zielig toch dat dat nu allemaal weer meteen gaat verpest worden.

ELLEN *schaterlacht* Dat herken ik dan weer. De spirit van je moeder. Warmbloedig maar lucide. Yin in het hoofd, yang tussen de benen.

MARCO Maar voorlopig, mama, ben ik in staat van genade.

ELLEN Ja, en? Je bent gewoon verliefd.

MARCO Ik ben niet gewoon verliefd. Ik ben betrokken verliefd.

ELLEN Je bent tot over je oren verliefd.

MARCO Weet je waarover ik het heb? Ben jij ooit wel eens betrokken geweest bij iemand?

ELLEN Reken maar. Betrokken is nog zwak uitgedrukt. Aisha is het beste wat er je in je leven overkomen is.

MARCO Laat voor één keer je sarcasme achterwege.

ELLEN Jullie liefde groeit nog elke dag.

MARCO Ja.

ELLEN Nu ze zwanger is, kun je voor het eerst een haarscherp onderscheid maken tussen hoofdzaak en bijzaak.

MARCO Dat klopt.

ELLEN En je carrière bij de bank is bijzaak.

MARCO Mijn geest is nog nooit zo helder geweest.

ELLEN Laat daar misschien eens een expert over oordelen.

MARCO Ik krijg een kind. We krijgen een kind.

ELLEN Het is leuk, kinderen, maar je hebt geen leven meer. En jij bent nog geen vijfentwintig.

MARCO Aisha en ik hebben, om zo te zeggen, bepaalde ideeën over wat een kindertijd moet zijn.

ELLEN Die, veronderstel ik, afwijken van het vreselijke lot dat jou beschoren is geweest?

MARCO Ik zeg niet dat het allemaal fout gegaan is.

ELLEN Ik moet je niet meer lastigvallen met mijn perikelen over het penthouse want die zijn ook bijzaak.

MARCO Een futiliteit. Mama, we hangen niet af van Adam. We kunnen overal heen waar we willen. We kunnen overal gelukkig zijn. Lach niet. Aisha en ik weten ook wel dat de realiteit ons gauw weer inhaalt. De dagelijkse sleur. De luiers. Het geblèr.

ELLEN Ik lach niet. Ik vind het mooi. Ik benijd jullie. Toen ik zwanger was van je, ging ik kapot van de angst. Wat zou er met me gebeuren? Wilde ik jou eigenlijk wel? Hoe groot zou de hap zijn die je uit mijn bestaan nam?

MARCO Bij ons is dat helemaal anders. Wij kijken uit naar ons kind als naar een orgelpunt.

ELLEN En ik kijk uit naar het volle eigenaarschap van dit penthouse als naar een orgelpunt. Neem je me dit kwalijk of sta je er alleen maar boven?

MARCO Ik neem het je niet kwalijk, mama.

ELLEN Later zal je er me dankbaar om zijn.

3. Ellen - Aisha

ELLEN Het klopt niet dat het voor mij nooit genoeg is. Juist integendeel. Ik zit vol. Ik zit allang boordevol. Stop. Alleen nog het hoogst noodzakelijke. Het is me overkomen dat ik de volle boodschappentassen uit de shoppingmall als een sint Maarten op straat neerzet aan de voeten van de eerste beste poverelloklant. Ik hap dan bevrijd naar lucht terwijl ik toekijk hoe hij, blij als een kind, het ene na het andere lamswollen truitje uitpakt, de flesjes parfum van Dior, de lingerie van Lacroix, de verzamelboxen met cd's van Bob Dylan en Jimi Hendrix, de voorverpakte sushi's gegarandeerd uit het land van herkomst, de mode-accessoires. Als ik beseft dat er een onbedoelde wreedheid in mijn geschenken ligt - niets van wat ik hem geef is hem werkelijk van nut in zijn grimmige strijd om het blote bestaan - stop ik hem gauw nog wat geld toe zodat hij een paar schragen en een plank kan aanschaffen om ze op de voddenmarkt te gaan venten. Geef een vent een vis en hij eet één dag, leer hem venten en hij eet de rest van zijn leven. *Lacht*. Pardon, Aisha. Ik schaam me. Het is in feite niet grappig maar wrang. Ik ben merkenloos opgegroeid. Mijn ouders kochten alles in de afslag. Yoghurt zonder suiker. Nepbounty's. Mijn vader liep gebukt onder zijn onbetekenendheid. Mijn moeder verstelde thuis kleren maar kon niet goed met naald en draad overweg. Doordat ze al te vaak een stuk dat ze verknoeid had moest vergoeden, kostte ze ons meer dan ze opbracht. Maar jij hebt zeker honderd keer hardere noten te kraken gehad dan ik, in een migrantengezin. Ik lijk wel dom. Jouw vader was een tiran. Fortuin gemaakt met de export van tweedehandsauto's, vrouw en de vrouwen van zijn zonen geïmporteerd, je gedwongen een hoofddoek te dragen. Je bent tegen hem in opstand gekomen. Een cultuurclash binnen je eigen familie. Ze hebben een duivelbezweerder op je afgestuurd. De mijne heeft geprobeerd zich te verhangen op zolder en dat is evengoed mislukt. Het middel deugde niet, ik bedoel het touw. Ik benijd je. Kijk eens wat ik voor je heb meegebracht. *Aisha bekijkt de spullen, gooit ze neer*. Ik zie dat je even weinig als ik gehecht bent aan de materie. Wat is er met je aan de hand? Je bent intens, je staat strak als een veer. *Schenkt een glas uit, reikt Aisha het glas aan*. Het

is de wijn voor Adams verjaardag. Wil je een stuk cake? *Aisha eet, drinkt.* Ikzelf onthoud me. Ik word de laatste tijd van één glas al dronken. *Aisha steekt een sigaret op.* Niet goed voor het kleintje. Haha. Probeer op zijn minst even deze jurk. Adam is dol op van die blote jurken. *Aisha trekt de jurk aan. Ellen streelt haar buik.* Je hebt het kleine mormel vanzelfsprekend niet weggemaakt, dat vertelt de lichte welving van je buikje me. Niemand is zo achterlijk dat hij zijn eigen fortuin door het toilet trekt. Kijk niet zo boos. Rook gerust. Eet. Drink in mijn plaats. Bij procuratie. Dronkenschap maakt me bang maar ik vind het zalig als iemand in mijn plaats dronken wordt. Slaap bij procuratie met Adam.

AISHA Ellen.

ELLEN Aisha. Een vleugje parfum.

AISHA Ik moet je iets bekennen.

ELLEN Is het belangrijk?

AISHA Ik heb jullie niet de waarheid verteld over mezelf.

ELLEN Je hoeft ons niet de waarheid over jezelf te vertellen, als er dingen zijn die je voor jezelf wil houden.

AISHA Ik ben niet de dochter van een autohandelaar.

ELLEN En wat dan nog? Daardoor gaan we je niet anders bekijken, Aisha.

AISHA Ellen, ik ben geboren in een caravan aan de voet van een terril in Beringen. Mijn vader was een zigeuner. Mijn moeder liet ons in de steek bij mijn geboorte. Mijn vader begon met me te slapen toen ik negen was. Op mijn twaalfde werd ik zwanger, de overheid heeft het kind onder zijn hoede genomen. Op mijn veertiende liep ik weg met een jongen van zesentwintig die gedichten schreef en geloofde dat ik kon handenlezen. Ik vertelde hem dat ik als klein meisje de terril opklom, me halsoverkop op een stuk karton naar beneden liet glijden en daar aankwam, zwart van het gruis. Hij kreeg maar niet genoeg van dat soort verhalen. Ze hebben hem opgepakt omdat ik minderjarig was. Ik vloog naar een instelling.

ELLEN De rest wil ik niet horen. Als dat waar is, dan hoeft je je daar zeker niet voor te schamen, Aisha.

AISHA Ik schaam me niet. Ik hak de knoop door. Ik wil dat dit aan het licht komt.

ELLEN Wat schiet je ermee op dat dit aan het licht komt?

AISHA Ik ben aan een soort opruiming bezig. Even alles op een rijtje zetten in mijn bovenkamer.

ELLEN Ik snap het, ja. Maak je geen zorgen over het kind. Die last dragen we gemeenschappelijk. Als je denkt dat je niet in staat bent het groot te brengen, ook geen probleem. Dan doen wij dat voor je. Wie de biologische vader is, maakt niet zoveel uit.

AISHA Ik vertel je dit niet om je medelijden op te wekken, maar om je te waarschuwen.

ELLEN Weet je wat ik in je bewonder? Dat je het ondanks alles nog zo ver hebt gebracht. Dat heb je aan Marco te danken. En als je verstandig bent, zul je aan Adam nog veel meer te danken hebben.

AISHA Ik ontplof in je gezicht.

ELLEN Het zal je opluchten..

AISHA Je doet expres alsof je me verkeerd begrijpt.

ELLEN Ik begrijp je niet verkeerd. Ik herken mezelf in je. Je maakt je sterk, voor de buitenwereld ben je van beton, maar het werkelijke gevaar zit binnenin. Er komt een moment, dat weet je zeker, waarop de bunker waarin je je teruggetrokken hebt, barst als een eierschaal en tadaa... het kuiken van de woede treedt tevoorschijn.

AISHA Het kuiken van de woede?

ELLEN Ik schrijf boeken. Ik weet precies wat ik zeg. Je woede botvieren, iemand bijvoorbeeld de schedel inslaan of zo, wat stelt dat voor? Niet meer dan een kuiken dat uit het ei breekt, een beetje rondstropelt, piept en een graantje oppikt. Het is belangrijk dat je dat beseft. Maar als je die woede van je tegelijk oprakelt en intoomt, wordt ze als stoom in een ketel. Dan geeft ze je de kracht van een atoomcentrale. Dan is er niets meer dat je niet kunt bereiken. Heb je iets aan wat ik je zeg? Ik hou van je, kind. Ik wil iets voor je doen.

AISHA Je brengt me in verwarring.

ELLEN De wereld ligt voor je open, Aisha. Alles. Aan je voeten.

AISHA Ik voel alleen maar pijn.

ELLEN Pijn is maar pijn. Er bestaat een remedie voor. Mag ik je helpen? Maak je meester van de bron van je pijn. Je vader, bijvoorbeeld. Wees niet meer zijn slachtoffer. Kruip in zijn huid. Wees voor eventjes hemzelf. Het zal je bevrijden. Door zijn rol te spelen, maak je je meester van zijn invloed op je. Probeer je te herinneren hoe de man op een stoel zat. Ga nu precies zoals hij op die stoel daar zitten. *Aisha gaat op stoel zitten.* Weet je nog wat hij deed met zijn gezicht? Stond het strak? Had hij tics? *Aisha kijkt om zich heen met vertrokken gelaat.*

AISHA Dit is eng.

ELLEN Dat enge gaat snel over. Weldra krijg je een triomfantelijk gevoel. Je zal zien hoe dat je oplucht. Sta recht. Hoe liep die man?

AISHA Hij liep altijd in zijn blootje rond in de caravan met zijn lul voor zich uit. *Ze doet hem na.* Hij schoof de gordijnen dicht. Hij had een vriendin, Vanessa, ze zakte bijna door de de vloer, ze woog zeker honderd kilo. Op een dag maakte die Vanessa het uit. *Opeens neemt de demon bezit van Aisha.* Het is jouw schuld. Vanessa walgt van je. Omdat je gluurt als we aan het vozen zijn. Pervers kind. Kleine hoer. *Aisha gaat voor Ellen staan, zwaait haar denkbeeldige penis voor Ellens gezicht.* Wat moet ik hier nu mee? Zeg jij het. Zuig hem af. Je kunt het evengoed nu al leren. *Geeft Ellen een paar flinke klappen.* Open je mond, kleine slet. *Ze grijpt Ellen bij het haar, duwt haar gezicht in haar kruis.* En inslikken, hoor je me? Vitamine C, proteïnen, kalk. Goed voor je botten. *Ellen bevrijdt zich, kokhalst.*

ELLEN Het is niets. Eigen schuld. Ik heb erom gevraagd. Ik heb met vuur gespeeld.

AISHA Verdomme, verdomme, verdomme.

Aisha rent van haar weg, hurkt neer in een hoek.

ELLEN Hoe zit je daar nu. Alsof jij degene bent die hier het pak slaag gekregen heeft. Sorry, Aisha. Het was een les. Nu weet ik dat achter die mooie, koele Aisha, een eenzaam en gekwetst wezen schuilt. Vergeef me. Zeg dat je me vergeeft.

AISHA Ik heb je gewaarschuwd, kutwif.

ELLEN Ik heb sorry gezegd. Als iemand sorry zegt, moet je dat accepteren. Bovendien, ik wou je helpen. Ik wou je bewust maken. Ik hoefde eigenlijk niet eens sorry te zeggen. Mijn bedoelingen waren goed. Je beledigt niet iemand die probeert je te helpen.

Aisha staat recht, loopt naar Ellen toe, slaat haar armen om Ellen heen.

ELLEN Soms kijk ik met maar één oog. Het oog van de camera, scherp maar zonder diepte. De diepte verzin ik er achteraf bij, het werk van de schrijver. Daarom accepteer ik ook dat je me die paar klappen hebt gegeven. Daar, daar. Zo staan we veel dichter bij elkaar. Helpt het als ik je over je rug wrijf? Je hebt mooie, stevige borsten. Die van mij hangen al sinds Marco, maar Adam vond dat nu net aantrekkelijk. Hoor me toch snateren als de eerste de beste domme gans. Sorry, Aisha.

Marco op.

4. Ellen – Aisha - Marco.

MARCO Ik heb goed nieuws en slecht nieuws.

ELLEN Ik heb goed nieuws en ik heb slecht nieuws... Wie met deze claus opkomt, vliegt er bij mij onmiddellijk weer af. Doe een beetje meer je best, jongen. *Maakt zich op voor de spiegel.* Er komen barstjes in. De pleisterkalk valt van de muren. Er zijn vochtvlekken. Weet je wat ook een grote vergissing was? Dat ik geen man in huis genomen heb. Je zou je tegen hem afgezet hebben en vanzelf dichterbij mij gekomen zijn. Na verloop van tijd zouden we hem samen, na een langgerekte, pijnlijke scene, aan de deur gezet hebben. Zoiets schept een band. Laat Aisha daar niet zo staan. Neem haar in je armen. Ze maakt een crisis door. Je ontgoochelt me. Sinds enige tijd doe je niets dan tekortschieten. Dat zal wel een perceptie zijn, op de rekening te schrijven van de verwachtingen die ik in je stel, want eigenlijk vind ik niets concreets dat ik je kan verwijten. Distantiëring is iets ongrijpbaars. Ik voel dat je je van me verwijdert. Ik weet wat je nu denkt. Je moeder is een krankzinnig oud wijf, voortdurend in tegenspraak met zichzelf, doodongelukkig, met een ijskoud verstand maar tegelijk naïef en paranoïde, machtswellustig, kruiperig, speelbal van haar seksuele driften, frigide. Ik domineer mijn zoon en als ik hem ongevraagd advies geef, doe ik dat vooral om hem de grond in te boren, om hem te pletten als beschuit onder een lepeltje, om hem onder kosmische molenstenen te verpulveren tot microscopisch klein stof. De fout ligt bij mij. Ik ben mislukt als moeder. Voor de dag ermee. Ik leg me neer bij het onvermijdelijke. Bewaar het goede nieuws voor straks. Wat voor slecht nieuws breng je me?

MARCO Ik heb met Adam gebeld.

ELLEN En? Hij komt niet.

MARCO Op zijn advies heb ik de post in Parijs nu toch aanvaard.

ELLEN Er bestaat geen slecht nieuws.

MARCO Meer nog, Adam heeft een appartement voor ons in Montmartre, met uitzicht over de stad. En in een meidenkamerijte onder het dak kan onze nanny wonen, ik weet al wie dat zal zijn, het nichtje van een collega, een meisje uit Zwitserland dat in september aan de Sorbonne gaat studeren.

ELLEN En bij jullie terugkeer, hebben jullie nog altijd dit penthouse. Het zit voortreffelijk in elkaar.

MARCO Jij moet hier weg.

ELLEN Waarom?

MARCO Heeft hij niet gezegd.

ELLEN Hij heeft geen reden om ons eruit te zetten.

MARCO Alles wat Adam doet, heeft een reden.

ELLEN En daar moet ik het mee stellen? Die man beslist dat zomaar boven onze hoofden? Wie denkt hij wel dat hij is?

MARCO Hij is de eigenaar.

ELLEN Hij kan me er niet zomaar uitzetten.

MARCO Dat kan hij wel. Je hebt het hier in bruikleen gekregen. Dat verbindt hem tot niets.

ELLEN Ons kind moet opgroeien in een bevoorrecht milieu.

MARCO Een kind met liefhebbende ouders is bevoorrecht.

ELLEN Ook. Maar het wordt er niet rustig en zelfverzekerd door. Als het milieu bevoorrecht is, daar wordt het rustig en zelfverzekerd door. Het krijgt een voorsprong op zijn leeftijdsgenootjes. Het bekijkt de wereld met een voorsprong. Dat klinkt hard, maar het is nu eenmaal de realiteit.

MARCO Mama, deze discussie is zinloos.

ELLEN Jij bent bevoorrecht opgegroeid, vergeet dat nooit. Prijs jezelf gelukkig dat je het in een penthouse gebeurde en niet in een caravan aan de voet een terriër.

MARCO Ons kind is hoedanook bevoorrecht.

ELLEN Je kunt niet bevoorrechter zijn dan hier.

MARCO Dat is een kwestie van opvatting.

ELLEN Het hangt hier vol mooie herinneringen.

MARCO O ja? Zeg er eens een?

ELLEN Toen we samen naar de film keken die ze van Zwanenzang gemaakt hadden.

MARCO Neen.

ELLEN Die keer dat we plannen maakten om een zeilboot te kopen en rond de wereld te varen.

MARCO Neen.

ELLEN Het is te gemakkelijk om op alles nee te zeggen. We zijn hier bij momenten gelukkig geweest, punt uit.

MARCO Ik ben hier geen moment gelukkig geweest.

Aisha maakt zich uit Marco's armen los en drinkt snel achter elkaar glazen wijn.

ELLEN Hij was een puber toen we hier kwamen wonen en pubers zijn hoedanook geen moment gelukkig. Ik heb ooit eens voor hem een kat gekocht. Dit is een voorval dat een schril licht werpt op de werkelijke inborst van mijn zoon, Aisha. De moordlust zit bij hem vlak onder de oppervlakte.

MARCO Ze is gevallen.

ELLEN Een kat die zomaar van het terras van een penthouse valt?

MARCO Het was een ongeluk, mama.

ELLEN Een kat van vijfhonderd euro. Bimbo heette ze. Bimbo kroop nog op mijn schoot. Ze draaide zich in een bolletje. Lief. Aanhankelijk. Sociaal. Aangenaam karakter. Zich niet bewust van wat haar te wachten stond.

MARCO Ze sprong in een moment van verstrooidheid aan de verkeerde kant van die reling af. Ze pleegde zelfmoord. Ik heb er geen verklaring voor. Bimbo had geen gevoel voor evenwicht.

ELLEN Het is een catastrofe.

MARCO Ik heb een hekel aan dit penthouse, mama.

ELLEN Ik zal je eens wat vertellen over die man. Ik ging eens met hem mee naar het oosten op een jachttrip. Zo heb ik een ander facet van hem leren kennen. 's Ochtends nemen we een privéjet. We vliegen naar de Oekraïne. Of naar Wit Rusland, daar ergens in die buurt. Hop, de Hummer in met van die geweren die automatische vuurstoten kunnen geven. Hotsen en botsen over de steppe. Tatata. De wolven vallen bij bosjes. De meeste zijn niet meteen dood want hij schiet ze expres in de poten. Hij stapt uit. Aan het

eind van zijn geweer heeft hij zo'n uitklapbare bajonet. Zogenaamd om kogels te sparen geeft hij ze de genadesteek. Daar is hij verzot op, het mes genadig in die stuiptrekkende lijven ploffen. De ene na de andere. Verlossen uit hun lijden. Daar krijgt hij zijn kick van. 's Avonds terug. Ik was misselijk toen we thuiskwamen. Met wat voor een beest had ik betrekkingen? Hij is een slecht mens, Marco. Laat jij je moeder door een slecht mens uit haar huis zetten?

AISHA *een beetje dronken* Nu ja, wolven zijn op zich natuurlijk ook geen onschuldige lammetjes.

ELLEN Als jij zo doorgaat met roken en drinken, verlies je ons lammetje nog.

AISHA Er is iets wat ik moet zeggen.

ELLEN Niemand hier is verplicht om van me te houden. Het volstaat ik van jullie hou. Dat een moeder van haar kinderen houdt. Ik zal jullie missen. Jou, jou, de kleine Daniël, die geboren zal worden in het verre Parijs.

MARCO Daniël?

ELLEN Hij zal Daniël heten.

MARCO Dat heb jij beslist?

ELLEN Daniël was de naam van je grootvader.

Aisha schiet in de lach.

ELLEN Vraag haar maar eens of ze hem de naam van haar eigen vader had willen geven.

MARCO Mijn moeder maakt een grapje.

ELLEN Het is mij bloedige ernst.

MARCO Mama, Aisha is mijn vriendin. Ze draagt ons kind.

ELLEN Draagmoederschap is een eerzaam beroep. Net zoals prostitutie.

MARCO Ik hou van haar.

ELLEN Van hoereren eet je een dag, van de liefde een heel leven. Het klinkt misschien gemeen wat ik zeg, Aisha, maar ik verwijt je niks. Ik weet hoe het gaat. Ik ben zelf een soort hoer. Op termijn hebben we er alleen maar baat bij dat we onze werkelijke motieven scherp onder de loupe nemen.

MARCO De kleine Daniël, of wat zijn naam ook zal zijn, is een geschenk en een verantwoordelijkheid voor ons allemaal.

ELLEN Daar ben ik het niet mee eens.

MARCO Wees het voor één keer eens met iets waar je het niet eens mee bent. Ik zie het beeld voor me, ken je dat liedje, *summertime*? Your daddy's rich and your ma is goodlooking. Your granny is famous but a tiny bit evil – ook dat mag zijn plek hebben. Speel jij maar de feeks, wij beschermen hem wel. Het wordt zo mooi, Aisha. Zo mooi.

ELLEN De genen die je aan een kind doorgeeft maken je er niet per se verantwoordelijk voor.

MARCO Hou toch op over genen. We hebben het over een nieuwe, kleine mens. Dat is wel wat meer dan een hoop genen.

AISHA De nieuwe kleine mens is opgeruimd.

MARCO Ah. Je bedoelt, vrolijk?

AISHA Weggedaan. Uit mijn buik geschraapt.

MARCO Wat wil je daarmee zeggen?

AISHA Ik heb geaborteerd.

ELLEN Daar leggen we ons dus bij neer. *Lacht*. Onze kleine Daniël zou anders toch maar in een leeuwenkuil terechtgekomen zijn.

MARCO O Aisha!

AISHA Het spijt me.

MARCO Hoe kan dat nu? Geaborteerd! Waarom dan toch? Waarom heb je me geen signaal gegeven? Heb ik niet genoeg aandacht voor je gehad?

ELLEN Ze is gewoon van gedachte veranderd. Dat recht heeft ze, als vrouw.

MARCO Had er dan met me over gepraat!

ELLEN Zelfs als jullie getrouwd waren geweest, had ze er niet verplicht met je over moeten praten.

MARCO Als vader heb ik het morele recht om mee te beslissen.

AISHA Het was niet van jou, Marco.

ELLEN Onze genen kunnen maar beter verloren gaan. De soort dient allang niet meer voortgezet te worden. Als project is de mensheid een mislukking.

MARCO Wat bedoel je met het was niet van jou.

AISHA Iemand anders heeft me zwanger gemaakt.

MARCO *steeds radelozer* Wat bedoel je met iemand anders heeft me zwanger gemaakt?

AISHA Ik heb iemand anders gefucked. Wat bedoel je met fucken? *Tegen Ellen.* Hij begrijpt het niet. Leg jij het hem uit.

ELLEN Ze heeft zaad ontvangen uit een andere penis.

MARCO Dat telt niet mee. Er is geen enkel verband tussen zaad spuiten uit een penis en de vader van een kind worden.

ELLEN Treur niet over een verdronken kalf. Over naar de orde van de dag. Het bezoek van Adam. We moeten zorgen dat hij dit document ondertekent. We houden het best bescheiden. Koffie en gebak. Kaarsjes blazen. Happy Birthday. Tegen de extreme luxe waaraan hij gewend is kunnen we toch niet op.

Marco slaat de handen voor de ogen, huilt, zakt door de knieën.

ELLEN Hij stelt zich aan. Als puber had hij ook zo'n kuren. Als hij zijn zinnetje niet kreeg, pathetische huilbuien. Dagenlang op zijn kamer blijven zitten. En plotseling is er dan weer geen vuiltje meer aan de lucht. Het is maar een abortus, toch? Je zou je opgelucht moeten voelen.

MARCO *staat weer recht, richt zich tot Aisha* Ik keek uit naar ons kind als naar de dageraad. Jij neemt al mijn hoop weg. Jij sluit me op in de nacht.

AISHA Het was niet ons kind, Marco.

MARCO Hoe kan het niet ons kind zijn als jij en ik bij elkaar zijn?

Opeens grijpt hij Aisha bij de keel, drukt.

MARCO: Jij en ik. We zijn toch samen?

Aisha pakt op de tast een fles van tafel en slaat ermee op zijn hoofd. Hij grijpt naar zijn hoofd, brult, strompelt weg. Aisha zet de fles netjes terug op tafel.

AISHA Dit heeft niets met jou te maken, mijn arme Marco.

Ellen neemt haar zoon in haar armen.

ELLEN Zo is het genoeg geweest, Aisha. Ga weg. Je hoeft niks uit te leggen.

MARCO Nee, ze gaat niet weg.

ELLEN We hebben geen enkele reden meer om haar te houden.

MARCO Als we haar wegsturen, krijg jij uiteindelijk gelijk. Dan was ze alleen maar wat je zei, een draagmoeder.

ELLEN Je kunt een feit niet ongedaan maken door er averechts op te reageren.

AISHA Ik wilde een tijdje afstand van je nemen tot ik er achter gekomen was of ik wel genoeg van je hield, Marco.

ELLEN Je moet vertrekken.

AISHA Ik kan nergens heen. Ik heb niemand buiten jullie.

ELLEN Dat zo'n mooi meisje niet ergens volop vrienden heeft, is niet normaal. Marco is te goed voor je. Je verdient hem niet.

MARCO Maar ik hou van haar.

ELLEN Wat betekent dat, houden van? Liefde! Dat je voortdurend aan elkaar denkt? Dat je elkaar mist? Ik heb nog nooit voortdurend aan iemand gedacht. Ik heb nog nooit iemand gemist. Als iemand er is, is hij er. Als iemand er niet is, is hij er niet. Op die manier blijft het gezond.

MARCO Dat je aan elkaars zijde staat en voortdurend rekening met elkaar houdt.

ELLEN Je hakt zelf de knoop door. Zij houdt niet voortdurend rekening met je en ze staat niet aan je zijde.

MARCO Zeg dat je van me houdt, Aisha.

AISHA Ik vind je leuk.

MARCO Dat is niet wat ik wil horen.

AISHA Ik voelde me nog niet klaar om een kind met je te hebben, Marco.

MARCO Aisha, zeg het.

AISHA Hou jij van mij?

MARCO Ja.

AISHA Bewijs het.

MARCO Geloof me, zoals ik jou zal geloven. Hou jij van mij?

AISHA Niet genoeg. Niet genoeg.

Fysieke scene. Het gaat bliksemsnel. Aisha drukt haar vuisten in de cake en begint de klaargezette dis voor de verjaardag van Adam stuk te slaan. Eerst doet ze het rustig en methodisch, maar al gauw steeds uitzinniger. Ze gilt. Enkel van de cadeautjes voor Adam blijft ze af. Ellen wil tussenbeide komen, maar wordt verhinderd door haar zoon, die nog steeds zijn armen om haar heen heeft geslagen. Uiteindelijk grijpt Marco in. Hij neemt Aisha in een houdgreep. Aisha vecht, krabt, bijt. Ellen probeert haar buiten westen te slaan met een fles. Dat lukt niet.

MARCO Geef haar een pil.

Ellen plet een paar pillen met een lepeltje, doet het poeder in een glas en voegt er water bij.

AISHA Ik wil niet.

MARCO Het gaat je kalmer maken. Het gaat je hierover heen helpen.

AISHA Ik ben kalm. Ik hoef hier niet over heen geholpen te worden.

ELLEN Alleen als je dit opdrinkt, mag je blijven.

Aisha drinkt. Marco laat haar los.

AISHA Mijn polsen. Je vuisten waren bankschroeven, Marco. Zo ken ik je niet. Ze hebben me pijn gedaan. Je hebt op me gespuwd. Of is er alleen maar een druppeltje spuug per ongeluk van je lippen gespat? Eerlijk gezegd weet ik niet wat ik verkies, vrouwen of mannen. Vrouwen hebben niet die angel die afbreekt en in je blijft zitten.

Aisha loopt onder invloed van de pillen wat verdwaasd doorheen de kamer. Marco en Ellen ontwijken haar. Het lijkt alsof ze voor haar vluchten.

AISHA Ik heb jou alweer wat op de mouw gespeld, Ellen. Wie graag gelooft, wordt gauw bedrogen. Dacht je echt dat een zigeunerkind uit Beringen praat zoals ik? In werkelijkheid kom ik uit een banaal gezinnetje. Mijn vader was leraar in het middelbaar onderwijs. Mijn moeder baatte de kantine van een zwembad uit.

ELLEN Hoor je dat, Marco?

MARCO Aisha's afkomst is voor mij niet belangrijk.

ELLEN Dus jij verzint voor jezelf valse achtergronden?

AISHA Voor jou.

ELLEN Voor mij?

AISHA Ik heb op school je boeken gelezen. Toen ik Marco ontmoette, kon ik mijn geluk niet op. Dat ik iets had met de zoon van uitgerekend de schrijfster die ik het meest bewonderde. Maar ik was bang. Zouden Marco en jij niet op me neerkijken?

ELLEN Je voelde je te gewoontjes voor ons.

AISHA Zeg maar een burgertrutje.

ELLEN Maar wij zijn helemaal niet zo bijzonder.

AISHA En de leugen van het eerste uur werd een gevangenis waaruit ik maar ontsnappen door een nieuwe leugen.

ELLEN Ik merk dat je Schelpenzand gelezen hebt.

AISHA Ik heb me als een personage uit een van jouw boeken gedragen.

ELLEN Je weet niet of je van Marco houdt om hemzelf of omdat je mij bewondert.

AISHA Ik vind hem leuk.

ELLEN Maar doordat je hem een leugen verteld hebt, kun je niet meer écht van hem houden.

AISHA Ja, dat denk ik soms ook.

ELLEN Als je met hem vrijt, is het alsof je met mij vrijt.

Aisha knikt. Voor Marco zijn deze woorden erg pijnlijk. Hij zakt alweer door de knieën.

ELLEN Je adoreert ons. Tegelijk haat je ons misschien, en in ieder geval minacht je ons omdat we zo grif de leugens slikken die je verzint.

AISHA Ja.

ELLEN Maar je bent afhankelijk van ons als van een soort drug. Als we je zouden wegsturen, ben je in staat om zelfmoord te plegen.

AISHA Dat klopt.

ELLEN Heb je ook artistieke pretenties? Schrijf je?

AISHA Een beetje.

ELLEN Wie zegt dat je ons niet in ons gezicht staat uit te lachen?

AISHA Dat doe ik niet. Ik zweer het je.

Ze loopt naar Ellen toe, buigt het hoofd, slaat haar armen om Ellen heen, drukt haar hoofd tegen Ellens borst. Na een tijdje beantwoordt Ellen haar omhelzing.

ELLEN Het is goed. Ik geloof je.

AISHA De maan gaat onder. Ze is een beetje moe.

Aisha gaat liggen. Marco kruipt over de vloer, huilt als een wolf.

ELLEN Haar ware aard is net op tijd aan het licht gekomen. Stel je voor dat je bij zo iemand een kind had gemaakt. Uit een gewoon gezinnetje. Ze is niet eens een slachtoffer. Met haar kunnen we uiteindelijk alleen nog maar medelijden hebben. Hou op met huilen, idioot.

Marco houdt op met huilen.

ELLEN Ze heeft zich bij ons naar binnen gewerkt. In feite is dit een goed teken. Wij schrijvers doen alsof we het verschrikkelijk vinden, wanneer de slachtoffers van onze fictie onze huizen en onze levens binnendringen, maar in feite zijn we erop verzot. Die arme halvegaren vormen het levende bewijs van de greep die we vanuit onze kamers uitoefenen op de wereld. Hun verwarring is ons succes. We zijn rijp, als kunstenaar. Adam moet plooiën. Hij zal plooiën. Dat is waar we ons nu beter op concentreren. Ik heb het recht opgebouwd om hier te blijven. Ik woon hier tien jaar. Tien.

MARCO Een zwak argument.

ELLEN Op een andere plek kan ik niet schrijven. Ik heb deze plek nodig voor mijn kunst.

MARCO Ik help je om een andere woning te zoeken.

ELLEN Je hebt me nog nooit geholpen en nu opeens wel?

Ze begint de rommel op te ruimen, zet een nieuw servies op tafel.

ELLEN Jouw ex heeft mijn cake geruïneerd. Dit is een catastrofe. Ik heb geen andere cake.

Ze probeert de cake te modelleren met haar vingers.

MARCO *observeert* Je doet me denken aan iemand die koortsachtig de wal van zijn zandkasteel herstelt, terwijl de volgende golf al komt aangerold.

ELLEN Luister. Dit is het plan.

MARCO We lokken hem naar binnen. We voeren hem dronken. We proppen hem vol verjaardagscake. Als hij murw is, schuiven we hem jouw papier onder de neus en we laten hem tekenen onder bedreiging van nog méér cake. Het kan niet mislopen.

ELLEN Ik ken zijn zwakke plek. Diep in zijn hart wil hij verlost worden van zijn walgelijke, wraakroepende rijkdom. Beroofd. Geplunderd. Gestript. Als Job, overdekt door zweren, op een mesthoop terechtkomen. Dat is wat hij, in de krocht van zijn donkere ziel, werkelijk wil. Neerstorten. De afgrond in.

MARCO Mama, ik respecteer die man. Waarom haal je iedereen neer die iets voor me betekent?

ELLEN Om zijn zelfvernietigende gulzigheid.

MARCO Hij doet zaken. Dat recht heeft hij.

ELLEN Hij is schandalig rijk geworden ten koste van de aarde en de toekomst van onze kinderen. Hij mag best eens wat terug doen.

MARCO Mama, je woont al tien jaar in zijn huis.

ELLEN Dit penthouseje vertegenwoordigt maar een miniem stukje van wat hij bezit. Zijn schilderijen, een Kiefer, een Hirst, noem maar op, zijn stuk voor stuk meer waard. Hij barst van de paleizen. Landerijen. Privé-eilanden. Maar met zijn mentaliteit van verwend kind slash mensenhaai doet hij alleen maar afstand van iets wanneer het voor degene die het krijgt waardeloos geworden is.

MARCO Moet ik hier nog langer naar luisteren? Terwijl ik net te horen gekregen dat mijn kind gedood is door iemand die twijfelt of ze wel genoeg van me houdt.

ELLEN Geen kind, een foetus. Niet gedood. Weggemaakt. En niet eens jouw eigen foetus. Jouw held Adam was er de verwekker van.

MARCO Adam?

ELLEN Het is tussen die twee al een tijdje aan de gang. Sinds dat tochtje in die boot. Toen is het begonnen.

MARCO O mijn god. Ook dat nog. Ik geloof je niet.

Hij probeert Aisha wakker te schudden.

MARCO Is dat waar, Aisha? Aisha! O mijn god. Adam!

ELLEN Je draagt horens. Geen drama. Van Adam of van een ander. Hebben we allemaal wel eens meegeemaakt. Weet je wat er oplucht? Zet het hem betaald. Het zal je verlossen van je gezwelg in zelfmedelijden. En daarna ga jij op zoek naar een beter meisje. Luister nu naar wat we gaan doen. Hoe slagen we erin hem ervan te overtuigen dat dit penthouse voor ons waardeloos is zodat hij het ons schenkt?

MARCO Dat lukt nooit. Niet met hem.

ELLEN Weet jij iets beters?

MARCO Neen.

ELLEN We chanteren hem met Aisha's kind. We eisen een zoenoffer voor zijn cuissage.

MARCO Zijn wat?

ELLEN Cuissage. Het recht dat een landheer vroeger had op de vrouwen van zijn pachters.

MARCO We stapelen vernedering op vernedering.

ELLEN Misschien kent hij een moment van zwakte.

MARCO Ik weet iets beters.

ELLEN Wat dan?

MARCO Ik maak hem koud.

ELLEN Dat is niet in ons belang.

MARCO Kan me niet schelen.

ELLEN Je vliegt achter de tralies.

MARCO Kan me niet schelen.

ELLEN Je bent mijn zoon. Nooit laat ik jou opsluiten in een gevangenis, hoor je dat? Er is een betere oplossing. Luister naar wat ik bedacht heb. Ik zie een scenario voor me. Hij komt op visite. Hij pakt zijn cadeautjes uit. Een bajonet. Een Boheems jachtmes. Hij drinkt. Hij geraakt vervuld van zichzelf, zoals gewoonlijk wanneer hij drinkt. Hij vernedert ons, zoals gewoonlijk wanneer hij drinkt. En wat doen wij? Wij doen het à la Shakespeare.

MARCO We buigen het hoofd en we slikken.

ELLEN Wij planten hem een mes in de rug.

MARCO Kunnen we niet.

ELLEN Hoezo kunnen we niet?

MARCO We kunnen hem geen mes in de rug planten want hij is op geen enkele manier van ons afhankelijk.

ELLEN Ik bedoel letterlijk. Een Boheems jachtmes.

MARCO In de borst.

ELLEN In de rug. We steken het bebloede mes in Aisha's hand. Aisha wordt wakker. Door die pillen herinnert ze zich niets. O jeetje, heb ik Adam van kant gemaakt? Als u het zegt. Ja, hij was mijn minnaar. Ja, ik was zwanger van hem. Exit Aisha. Dit is gewoon een denkoefening. Als schrijver moet je zonder al te veel morele oogkleppen een diabolisch plan kunnen overwegen. Ik zeg wel, overwégen. Maak je om Aisha geen zorgen. Voor dat soort meisjes gelden altijd verzachtende omstandigheden. Ze krijgt hoogstens vijf jaar. Bovendien is een vrouwengevangenis stukken aangener dan een mannengevangenis. Er komt ook bijna geen recidive voor. En kijk eens, nu we toch met de gedachte spelen, we zetten een som geld voor haar opzij, meer dan ze op die vijf jaar met werken had kunnen verdienen. Is dat geen goed idee? Eigenlijk komt het erop neer dat we haar een goedgebetaalde baan geven. Met kost en inwoon. Zo'n meisje is anders toch een vogel voor de kat.

MARCO Maar alles wel beschouwd, daar heb jij je penthouse nog niet mee.

ELLEN Ik vervals zijn handtekening. Dat kan ik gemakkelijk doen. Wie dood is, protesteert niet.

MARCO Juridisch gesproken is zo'n akte niet geldig zonder notaris.

ELLEN Zijn handtekening, samen met het feit dat ik hier al tien jaar woon en zijn minnares ben geweest, geven me een stevige voet om op te staan. De vraag is, heb jij het lef om hem te doden?

MARCO Het lef en de woede.

ELLEN We nemen een afschuwelijk risico.

MARCO Ik doe het voor Aisha.

ELLEN Het wachten is nu op zijn komst. Hij is altijd een beetje laat.

Ze wachten.

ELLEN De herinnering is een plant die met weinig aarde toe kan. Een gebeurtenis die een paar reële seconden in beslag neemt, levert soms al voldoende stof voor een leven van heen en weer reizen in de tijd. Ik heb negen gelukkige dagen met Adam gekend. Dàgen. Négen. Van een derde oktober tot een twaalfde oktober. Uitgerekend op de ellendigste plek ter wereld, in Grozny, de hoofdstad van Tsjetsjenië, vlak na die oorlog daar. We hadden een kamertje in het appartement van onze tolk. Negen dagen lang hebben ons opgesloten in dat kamertje en door het raam naar buiten gekeken. De halve stad lag in puin. Overal patrouilleerden Spetsnaz, met bandana's om hun hoofden en, geregen aan een touwtje om hun halzen, Tsjetsjenenoren, die op zongedroogde tomaten leken. Terwijl we op het smalle bed teder de liefde bedreven alsof we al jaren getrouwd

waren, werd er op straat nog geschoten. Adam dacht dat het geluid van schoten me bang maakte, maar hij was zelf doodsbang, zoveel was duidelijk. De tolk bracht ons te eten, smerig voer opgewarmd in het blik zelf, prei die slijmerig geworden was, voze radijzen, gepekelde augurken. Nooit in mijn leven heb ik zoveel gepekelde augurken gegeten.

MARCO Met Aisha was elke dag uitzonderlijk.

ELLEN Dag na dag met zo'n uitzonderlijk meisje?

MARCO Ik heb geleefd in een roes. Los van de werkelijkheid.

ELLEN Man, ik benijd je. Nee, echt. Hoeveel mensen kunnen dat zeggen. Ik droom.

MARCO Daar heb je je weer.

ELLEN Ik ben niet sarcastisch. Niet nu.

MARCO Uit een illusie ontwaken doet pijn.

ELLEN Dat weet ik. Ik ben zelf ook al honderden keren uit illusies wakker geworden. Dit is ons verhaal. We verlaten de platgetreden paden. We komen in opstand. We nemen ons eigen lot in handen. Hier zitten we, als partizanen in een hinderlaag te wachten tot de tank op ons af komt waggelen.

MARCO Partizanen.

ELLEN Rebellen. Opstandelingen. Voor de vrijheid. Dat is achterliggende gedachte.

MARCO Voor de vrijheid.

ELLEN In zekere zin wel, ja. Tegen de tirannie van mensen die over onze hoofden heen van alles bedisselen. Het is een beeld. Ik zeg dit om te lachen. Vergeef me als ik zo babbel. Ik ben nerveus. Ben jij dat niet?

MARCO Jawel. Maar ik voel ook een ijzeren wil.

ELLEN Weet je wat ik zou doen, als ik de klok terug kon draaien? Me meer met jou bezig houden. Ik zat vaak meer met mijn boeken in dan met jou. En met mijn mannen. Maar mijn boeken waren het belangrijkste. Mijn mannen waren niet meer dan penis.

MARCO Penis, de zoon van penis, groet u.

ELLEN Doe me een lol.

MARCO Als kind dacht ik dat je van me hield. Niets wees op het tegendeel. Je was altijd weg, het lag dus voor de hand om dat te denken.

ELLEN Vrouwen zijn kutten, mannen zijn penissen. Let op het verschil in taalregister. Ik hou niet van kutten. Maar ik heb respect voor penissen. Je kunt je moeder nu ook weer niet alles verwijten wat er misloopt in je leven.

MARCO Dat is nu precies wat me soms zo ergert aan je. Je maakt een opening, en dan vul je die snel weer op met grappen en grollen.

ELLEN Toch komen we stilaan dichterbij elkaar, jij en ik.

MARCO Zo dichtbij dat ik er scheel van kijk. Ik ruik je adem. Ik kan de porieën op je neus tellen.

ELLEN Niet bang zijn. We beleven iets groots, iets dat onze verdere levens zal beïnvloeden. We plegen een aanslag op Adam. We verdelgen een parasiet. Ik denk dat we ons deze ogenblikken nog lang zullen herinneren.

MARCO Ik wou dat we ze ons nu al konden herinneren.

ELLEN Hij zal nu weldra gaan komen.

Ze wachten.

MARCO Mama. Zie jij jezelf als een goed mens?

ELLEN Een goed mens? Ik ben geen heilige. Laten we zeggen dat ik mezelf eerder tot het kamp van de goeden reken. Ons beiden.

MARCO Op welke grond?

ELLEN Vanuit dit penthouse kunnen we veel goeds doen. Ik denk momenteel aan een ecologische roman, of eerder aan een reeks ecologische romans.

MARCO Dus we ruimen Adam uit de weg om veel goeds te kunnen doen?

ELLEN Ik maakte een grapje. We hoeven hier niet mee door te gaan, Marco.

MARCO Hij heeft mijn leven geruïneerd.

ELLEN Mijn principe is altijd geweest dat wanneer ik iets doe, ik mijn werkelijke motieven zo scherp mogelijk onder ogen wil zien. In dit geval, hebzucht. Opportunisme. Wraak. Nog iets, wat jou betreft? Jaloezie? Een bepaalde, moeilijk uit te roeien, absurde opvatting van mannelijke eer?

MARCO Als je er iemand mee belet om groter kwaad aan te richten... Door wat hij mij aangedaan heeft, ben ik gaan beseffen hoe slecht hij is... Ik wil voorkomen dat hij doorgaat met levens ruïneren...

ELLEN Het is eigenlijk heel eenvoudig. Aan de ene kant heb je die wet waaraan niet getornd mag worden, onder geen beding.

MARCO En aan de andere kant?

ELLEN Niets. Daar hoeft je jezelf ook geen verhaaltjes meer te vertellen.

MARCO Hoe luidt die wet?

ELLEN Het verbaast me dat je dat niet weet.

MARCO Gij zult niet doden.

ELLEN En wij gaan een moord plegen.

MARCO Krabbel je terug?

ELLEN Jij?

MARCO Ik denk dat ik hem hoor.

Adam op. Hij drinkt snel na elkaar twee glazen wijn. Hij pakt de cadeautjes uit. In elke hand een mes, danst hij als een volleerde messenvechter wijdbeens, knieën gebogen, zwaartepunt laag, met kleine huppelsprongetjes naar links en naar rechts en stoot toe in het ijle.

ADAM Yamaha. De paramours van een toetseniste. Ik citeer. Hij was negen keer met haar naar bed geweest, tegen betaling. Sindsdien lag ze te wachten op een teken van hem, nacht na nacht, ziek van begeerte, de middelvinger waarmee ze overdag op het klavier van haar Yamaha roffelde, rubato op die ene, folterende toets tussen haar benen. *Licht*. Je bent een luizige schrijfster, Ellen. Dus hier brouw jij je meesterwerken, beschut tegen de realiteit, hoog en droog boven de aarde en je soortgenoten. De verhaalstof laat zich zeker lekker uit de lucht grijpen? Ik wil dat je mijn biografie schrijft. Ik ben drie keer bijna om het leven gebracht. De eerste keer door een moegetergde gouvernante die me trachtte te verdrinken in de reusachtige badkuip op pootjes van het hotel particulier waar ik ben opgegroeid. De tweede keer in Grozny door de bloedhonden van Poetins. Vandaag valt deze gestoorde me aan met dit nep-Boheemse jachtmes, zo slap dat het bijna een belediging is. En van jou, jij afgedraaide slet van de straatkeien, van jou vermoed ik dat je je sul van een zoon hiertoe hebt overgehaald. Waarom? Wat heb ik jullie misdaan?

MARCO Je hebt mijn leven verwoest.

ADAM Heb ik je leven verwoest? Ik heb ontelbare levens verwoest. Wat in het bijzonder heb ik gedaan om het jouwe te verwoesten?

MARCO Je hebt Aisha van me gestolen.

ADAM Onzin.

MARCO Je hebt haar zwanger gemaakt.

ADAM *prikt de dolken met de punt in het tafelblad*. Ik zou dat rare vrouwtje van je nog met geen tang aanraken, jij sul. *Buigt zich over Aisha*. Wat is er mis met haar? Is ze dronken?

MARCO Pillen.

ADAM Wat voor pillen?

MARCO Xanax.

ADAM Hoeveel?

MARCO Dertig.

ELLEN Twee. En niet om een einde aan haar dagen te maken. Ze had een angstaanval. Ik heb ze haar gegeven.

ADAM Jij houdt tot nader order je snavel, soepkip.

MARCO Ik sta niet toe dat je zo met mijn moeder praat.

Adam geeft Marco een oorvijs, buigt zich over Ellens schenkingsakte.

ADAM Is dit het?

ELLEN Dit is het.

ADAM Ik snap het niet. Hoe wil je dat ik dit onderteken als je me eerst vermoordt?

ELLEN Ik zou je handtekening vervalst hebben. Maar je had een natuurlijke dood moeten sterven. Ik wou je niet ombrengen. Ik hou teveel van je.

Adam haalt een vulpen boven en ondertekent het document.

ADAM In memoriam je kut, Ellen.

ELLEN Glorie aan je penis, Adam. Ik zal mijn opinie over je in positieve zin moeten bijstellen.

ADAM Jouw opinie over mij gaat alleen jezelf aan.

ELLEN Ik was ervan overtuigd dat je me eruit wilde zetten.

ADAM Van dat idee ben ik afgestapt.

ELLEN Waarom zo snel? Gun me tenminste het genoeg er eerst nog wat met je over te bekvechten.

ADAM *negeert haar, wendt zich tot Marco.* Jij wil nu zeker ook dat ik je vergoed voor je geruïneerde levensgeluk?

MARCO Om te beginnen eisen we excuses.

ADAM En in ruil laten jullie me het er levend afbrengen?

MARCO Ja.

ADAM Ik bezit ongeveer vijfhonderd miljoen euro. Is één miljoen genoeg? Het bedrag is symbolisch. Zes nullen. Een bewijs van mijn genegenheid. Zet ik er een één voor? Of een twéé? Marchandeer gerust. Het is maar geld.

ELLEN Voor wie vijfhonderd miljoen heeft, is één miljoen een peulschil.

ADAM Een twéé, dus.

MARCO Ik incasseer de cheque niet. Ik bewaar hem als souvenir. Ik plak hem tussen de foto's in het familiealbum dat we bij elke visite zullen bovenhalen.

ADAM Een moordaanslag om te lachen. Deze anekdote zal de ronde doen op de exclusieve party's van de allerrijksten.

ELLEN Als Marco dat werkelijk gewild had, dan was hij niet om te lachen geweest.

Aisha staat recht. Ze steekt een sigaret op, neemt een glas wijn. Ze legt haar hand op haar buik.

AISHA Ik heb ooit eens een jaar lang niet gegeten. Het idee trok me aan om te blijven verdunnen tot ik helemaal opgelost was. Ik vond dat daarin iets elegants lag. Tijdens die extreme periode ben ik heel dicht bij mezelf gekomen. En weet je wat? Het is daar een gat. Leeg. Er is daar niks. Die Aisha, waar ik al zolang ik me kon herinneren mee te maken dacht te hebben, op de keper beschouwd had die niet de minste inhoud. Het betekende een schok, dat te ontdekken. Vanaf dat moment verschoof mijn belangstelling naar andere terreinen. *Lacht.* Naar de lege schelp van het leven, Ellen, waar jij in je boeken over schrijft. Ik was al zo zwak dat ik niet meer uit bed kon. Iedereen dacht dat ik eraan ging. Maar die nacht ben ik opgestaan, ik heb voor de spiegel mijn nachtkurk uitgetrokken en ik heb gedanst. Mijn wangen ingevallen, mijn hals lang en dun als een spil, botten die door mijn huid pookten, ik zag er interessant uit. Aisha de staak. Aisha het dansende skelet. Ik hoorde mijn eigen botten rammelen, net castagnetten. De volgende ochtend vonden ze me bewusteloos op de vloer.

ELLEN Ja, en? Medelijden met je hadden we al.

AISHA Ik moest wel nog lange tijd gevoederd worden met een lepeltje. *Richt zich tot Adam.* Het is uw verjaardag. Ik heb een cadeautje voor u meegebracht. Mezelf. *Lacht.* Nu ja, ik ben alleen de verpakking. Ik heb alles gehoord. Ik hield mijn ogen gesloten zodat ze dachten dat ik sliep.

ELLEN Wie ziek is in het hoofd, moet zich laten behandelen.

AISHA Adam, zij hebben getracht om u te vermoorden en u beloont hen. Waarom?

ELLEN Daar antwoordt Adam dus niet eens op.

AISHA Als u hen geeft waar ze om vragen, moet u dat ook voor mij doen. Ik vraag u. Roep uw lakeien die voor het huis in uw auto wachten naar boven. Sla hen. Druk ze neer in het stof. Zet uw voet op hun halzen.

ELLEN Je wordt niet gehoord, kind.

AISHA Adam, ik ben zwanger.

ELLEN Dat is ze niet.

AISHA Van het zaad uit uw penis.

ELLEN Een lege schelp in een lege schelp. Wie zegt dat het niet van het zaad uit Marco's penis is of uit om het even welke andere penis?

AISHA Ik. Ik zeg dat.

ELLEN Ze heeft geaborteerd.

AISHA Dat heb ik niet.

ELLEN Voordat we hierop doorgaan, moet ze naar de dokter voor een onderzoek.

MARCO Zaad. Penis. Lege schelp. Dat is toch allemaal niet serieus? Misschien loopt het nog goed af.

AISHA Het loopt niet goed af.

ELLEN Wat voor verzinsels heb je nog meer voor ons in petto? Al vanaf de eerste dag wist ik dat ze fabuleerde.

MARCO Diep in mijn hart, Aisha, wist ik dat je ons kind niet kon hebben weggemaakt. Ik aanvaard het vaderschap, zelfs al kwam het zaad niet uit mijn penis. *Tot Adam*. U heeft me er een cheque voor gegeven. Hier heeft u hem terug.

Marco gooit Adam de cheque in het gezicht. Adam bukt zich, raapt hem op, steekt hem in zijn zak.

MARCO Kom alsjeblief mee, Aisha. Laten we dit oord ontvluchten.

ELLEN Laten we over donkere paadjes wegrennen hand in hand, de maan tegemoet. Alsjeblief. De bankier is romantisch.

MARCO Het punt is dat Aisha in onze plaats de gevangenis zou ingegaan zijn.

ELLEN Dat mag jou alleen vaag verontrusten.

MARCO Het zadelt me op met een immense schuld.

ELLEN Jij hebt met haar geen engagement.

MARCO Hoor je wel wat ik zeg?

ELLEN Wat jij zegt, brengt geen zoden aan de dijk. *Wendt zich tot Aisha.* Verdwij. Je belemmert mijn zoon in zijn ontplooiing. Je bent een blok aan zijn been.

MARCO Dat is niet wat ik zelf vind.

ELLEN *tegen Marco.* Dat is wél wat je zelf vindt, diep in je binnenste. Je kunt niet voortdurend alles zomaar blijven ontkennen.

MARCO Het licht van haar ogen. De warmte van haar huid. De vertrouwdheid van onze lichamen.

ELLEN Hoelang nog stelt deze idioot met zijn gezwijmel ons geduld op de proef?

MARCO *tot Adam.* Het punt is dat wij hebben gepoogd u een mes in de borst te ploffen.

ELLEN Gepoogd! Ploffen! Hou je kop. Er is enkel in het blad van mijn tafel iets geploft.

MARCO Wij hebben u naar het leven gestaan. De draagwijdte hiervan dringt nu pas werkelijk tot me door.

ELLEN Iets wat niet gebeurd is, heeft geen draagwijdte.

MARCO Het vervult me van ontzetting.

ELLEN Het vervult je niet van ontzetting. Het vervult je van niets. En daarbij, het vervult me van ontzetting. Waarom spreek je opeens zo bescheten? Alsof je het voorleest uit een boekje. Het klinkt gewoon belachelijk. Het zadelt me op met een immense schuld. Het vervult me van ontzetting.

MARCO Ik gebruik een plechtige toon opdat Adam zou horen hoezeer ik het meen en hoe diep het me spijt.

ELLEN Dan zeg je het juist een beetje plat, als het ware vanuit het hart.

MARCO Godzijdank zijn wij niet geslaagd in onze opzet.

ELLEN Jij bent niet geslaagd in je opzet. Er was bij jou niet eens sprake van opzet. Alleen van afgang. *Tegen Aisha.* Maar bij jou wel. Jij bent onder voorwendsels onze familie binnengedrongen. Jij hebt misbruik gemaakt van de naïveteit van mijn zoon. Je hebt hem zijn verstand ontnomen.

Marco rukt het Boheemse jachtmes uit het tafelblad. Hij doet de moordaanslag op Adam enkele keren over.

MARCO Ik hef het mes om toe te slaan. Maar een hogere kracht weerhoudt me. Van nature ben ik nog altijd een moreel mens.

ELLEN Er bestaan geen hogere krachten. Leg hem uit dat er geen hogere krachten bestaan, iemand. Doe iets. Mijn zoon is zijn zinnen kwijt.

MARCO En toch voel ik een hevige aandrang om u doden. Ik weet waarom. U bent voor mij de vaderfiguur die ik mijn hele leven lang gemist heb.

ELLEN Hij kan zijn vader niet missen want hij heeft hem nooit gekend en maar goed ook want het was een ploert.

MARCO Ik heb het over een vaderfiguur, de hersenschim van mijn onbekende vader, waarvan ik me wilde bevrijden.

ELLEN Je was al bevrijd.

MARCO Niet van jouw gebrek aan fatsoen.

ELLEN Terwijl jij kakelt, tracht ik de meubelen te redden.

Ellen verscheurt de door Adam ondertekende akte.

ELLEN Daar. Zo staat de teller weer op nul. Er valt ons niets meer te verwijten. *Tegen Aisha.* Zo ver krijg je me dus, dat ik in mijn eigen vlees snijd. Je kunt er fier op zijn. Nu hoef ik me ook niet meer in te houden. Ik schreeuw de waarheid uit. Jij brengt ons de pest en de cholera. Ik vervloek de dag dat we je opgenomen hebben in ons midden.

MARCO Mama, je bent onredelijk.

ELLEN Hier staat de moeder en daar staat de slet. Kies zelf bij wie je thuishoort.

MARCO Ik kan het niet en ik wil het niet. Mama, je foltert me. Je verscheurt me. Adam. Aisha. Mensen. Ik neem alle schuld op me. Ik hoop dat iedereen me op een dag kan vergeven.

ELLEN Dat gebeurt nooit.

MARCO *tot Aisha.* Geef me tenminste hoop.

ELLEN Marco moet jou zien te vergeten. Zoniet word jij voor hem de obsessieve herinnering die hem aan de drank brengt en hem op enkele jaren tijd tot een menselijk wrak maakt.

MARCO Mijn laatste snik zal voor jou zijn, Aisha.

Marco zet de punt van het Boheemse jachtmes op zijn hart. Hij omklemt het ivoren heft met zijn vuisten. Hij aarzelt.

ELLEN *tot Adam.* Wij zijn uit hetzelfde hout gesneden, jij en ik. Spreek me niet tegen. Ik voel me goed bij je. Ik wil mezelf met je delen. Ik neem je voorstel aan. Ik schrijf je biografie. Mijn portret van je zal geflatteerd zijn. Ik zal er niet voor terugschrikken feiten te verdraaien om je in een beter daglicht te plaatsen. Geld zal niet gelukkig maken. Geld uitdelen wel. De wereld zal merken dat er achter het masker van de zakenman een kwetsbare, eenzame filantroop schuilt. De armen en gebrekkigen zullen je op handen dragen. We sluiten een bondgenootschap. Jij belandt op de mensen hun nachttafeltje.

Marco staat nog steeds met de punt van het mes op zijn borst te aarzelen. Ellen loopt naar hem toe en geeft zijn handen met de top van haar vinger een duwtje. Het mes glijdt als vanzelf Marco's borst binnen.

MARCO Ik wil leven.

ELLEN Maar hij sterft.

Marco zijgt ineem.

ELLEN Aan één armzalige messteek, op nog geen minuut tijd. Met zo'n tekort aan weerstandsvermogen zou hij hoe dan ook niet oud geworden zijn. Daarmee wil ik mezelf niet vrijpleiten. Ik weet, ik kom hier niet goed uit. Niet als vrouw, niet als moeder. Ga je gang. Beschuldig me bijvoorbeeld van filicide. Het wegmaken van een zoon. De procureur-generaal is een vriend van je. Hij zal dit varkentje wel wassen. Hij zal vaststellen dat gerechtigheid is geschied. De dader van de moordaanslag heeft de hand aan zichzelf geslagen. Beter dat dan te verpieteren in het krankzinnigengesticht waar jij hem tot het einde van zijn dagen zou hebben laten opsluiten. Iemand moet nu een paar woorden zeggen van troost. Vrienden had hij niet. Bij de bank waren ze tevreden over hem, maar niet meer dan dat. Dat weet ik van Jean Dandenne, zijn superieur. Zijn afwezigheid zal weinigen verontrusten. Ik vind dat we hier het best heel nuchter over blijven. Laten we hem op een voetstuk plaatsen. Laten we een antiheld van hem maken. Ik schrijf een boek over hem waarin ik mijn verdriet uitschreeuw. De gedachte dat hij nog in leven had kunnen zijn, zet ik nooit meer van me af. Zeg iets. Help me.

Ze hurkt neer bij haar zoon, draait hem op zijn rug.

ELLEN Ik herinner me amper nog zijn gezicht.

AISHA Hij beweegt.

ELLEN Omdat ik hem kantel.

AISHA Ons kind heeft bewogen.

ELLEN De kleine Daniël. Een familietraditie die helemaal teruggaat tot de negentiende eeuw. Dat onze kinderen de naam van hun grootvader dragen. Ik hoop dat je daar geen bezwaar tegen hebt.

AISHA Ik heb er geen bezwaar tegen.

ELLEN Mijn excuses, Aisha. Ik schaam me diep. Je weet hoe het gaat, in het vuur van de discussie. De gemene dingen die ik tegen je gezegd heb, onthullen natuurlijk meer over mezelf dan over jou.

AISHA Ik ben ze al vergeten, je beledigingen.

De vrouwen omhelzen elkaar.

ELLEN Hoe de stemming zo plotseling kan omslaan. Het lijkt wel een droom. Alsof er tussen ons een onzichtbare muur gesloopt is.

AISHA De dood van Marco heeft ons dichter bij elkaar gebracht.

ELLEN Over het graf heen, waar hij nog niet eens in ligt, reikt hij ons de hand. *Wendt zich tot Adam.* Hierbij kunt u niet achterwege blijven.

ADAM Ik laat mijn mannen naar boven komen om het lijk op te ruimen.

Aisha raapt het bebloede mes op.

ELLEN Nu hebben we de verdomde plicht om tot zelfs hoe was zijn naam ook weer te vergeten.

ADAM Marco. *Buigt zich over Marco, schudt hem wakker.* Het is afgelopen. Marco! Sta op.

Marco staat recht.

AISHA Hier eindigt dit toneel. De spelers groeten u.